

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Duminica a 6-a după Paști

Orbul vindecat mărturisește dumnezeirea lui Hristos

Hristos a înviat!

DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române | Sursa: ziarullumina.ro

Evanghelia Duminicii numită *Duminica Orbului* continuă șirul Evangheliilor din perioada de după Sfintele Paști, în care se prezintă o mulțime de vindecări săvârșite de Mântuitorul Iisus Hristos ca să înțelegem puterea Lui mântuitoare și dătoare de viață. Am văzut că Mântuitorul Iisus Hristos a vindecat boala unui om paralizat, a vindecat afecțiunea nestatornică și credința confuză a femeii samaritence și a locuitorilor cetății Sihar din Samaria, iar acum vedem că Mântuitorul Iisus Hristos dăruiește vedere unui om nefericit care s-a născut orb.

Orbirea sufletească, mai grea decât orbirea fizică

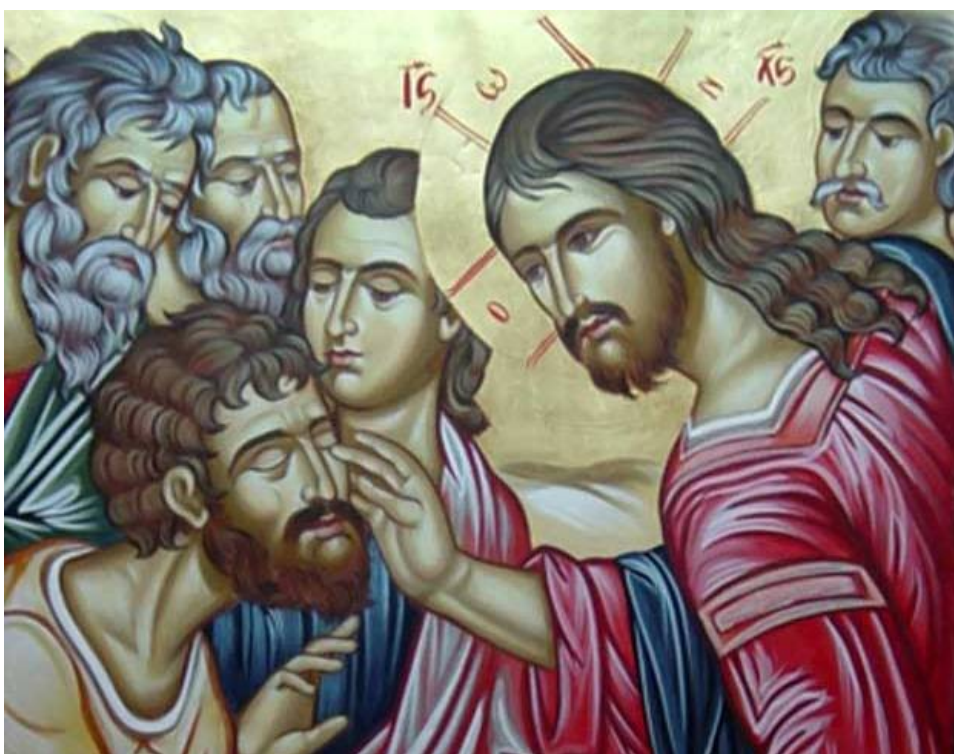
Evanghelia din *Duminica Orbului* pune în contrast izbitor lumina pe care Mântuitorul o dăruiește acestui orb din naștere, făcându-l să vadă, și invidia întunecată a fariseilor care nu-l iubeau pe Iisus când El vindeca pe cei bolnavi.

Scopul Evangheliei de astăzi este acela de a arăta că **uneori mai ușor îl mărturisești orbii din naștere pe Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, decât cei care, deși văd cu ochii trupești, nu cred în El.** Cu alte cuvinte, **Evanghelia ne arată că mai mare boală este necredința sau orbirea spirituală decât orbirea trupească sau fizică și că mai ușor se vindecă cineva de orbirea trupească decât de orbirea sufletească a necredinței.**

Orbul despre care vorbește Evanghelia de azi nu a cerut nimănui să-l vindece. El a fost doar observat de Mântuitorul Iisus Hristos și de către ucenicii Săi care L-au întrebat pe Iisus dacă omul acesta este orb pentru că a păcătuit el sau părinții lui. Iar Mântuitorul Iisus Hristos a răspuns că nu a păcătuit nici el, nici părinții lui, ci s-a născut orb pentru că să se arate în *el lucrarea lui Dumnezeu*.

Iisus Hristos este lumina lumii

Cum putea cineva să păcătuiască înainte de a se naște? Desigur, la prima vedere, întrebarea nu are rost, dar Mântuitorul a răspuns că nu a păcătuit nici cel orb, nici părinții lui, pentru a spulbera credința falsă a unora din

tre iudei împrumutată de la păgâni, și anume că uneori sufletul care a păcătuit mult, la ieșirea lui din trup, intră în alt om sau într-un copil care se naște și petrece încă o viață pe pământ în alt trup, pentru a se curăți ori izbăvi de păcate prin suferință. Totodată, Iisus spune că, potrivit voii lui Dumnezeu, sunt și oameni care suferă nu pentru păcatele lor proprii sau ale părinților, ci pentru ca să arate în ei lucrarea lui Dumnezeu. Care lucrare? Lucrarea de vindecare și de schimbare sau de înnoire a vieții omului. Într-adevăr, prin vindecarea acestui orb, s-a arătat lucrarea lui Dumnezeu, și anume că Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este Făcătorul lumii, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt l-a creat pe om la începutul lumii (cf. *Facere 1, 26-27*), și că tot El este și *Lumina lumii* (Ioan 8, 12), adică *sensul ultim al vieții*, al existenței universului și umanității, că El este dătătorul vederii trupești sau fizice și dătătorul vederii sufletești sau spirituale care se numește

credință. *El este izvorul luminii celei văzute cu ochii trupești și al luminii celei văzute numai cu ochii sufletești ai credinței.*

Fiul lui Dumnezeu vindecă natura umană când aceasta devine infirmă

Mântuitorul Iisus Hristos a scuipat în țărână și a făcut tină spre a unge cu aceasta ochii orbului. Gestul Mântuitorului arată că întrucât **El este Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Care, la Facerea lumii, S-a aplecat și a luat țărână din pământ, a făcut pe om și a suflat în fața lui suflare de viață** (cf. *Facere 2, 7*), tot El poate reface acum natura umană, deoarece a devenit infirmă, neputincioasă și suferindă.

După ce i-a uns ochii cu tină, Iisus l-a trimis pe cel orb la scaldătoarea Siloamului nu pentru că era acolo o apă miraculoasă, ci l-a trimis din două motive: în primul rând, ca să vadă ascultarea și credința orbului.

(continuare în pagina 2)

Psalmii dimineții – explicație și înțeles

Cei șase psalmi ai Utreniei formează un grup pe care îl numim „Hexapsalmul”, fiind cunoscuți și ca psalmi ai dimineții, ai Utreniei sau psalmii Judecății.

Citirea psalmilor 3, 37, 62, 87, 102 și 142 se face în cadrul slujbei de dimineața, psalmul 62 fiind supranumit și psalmul dimineții.

Explicația teologică o regăsim chiar în textul celor șase psalmi. Primii trei psalmi fac

parte din rugăciunea de dimineață și reprezintă primele gânduri pe care le închinăm Tatălui Ceresc, psalmul 37 fiind unul de pocăință și regret pentru păcatele săvârșite.

Psalmul 87 semnifică tânguirea omului Legii Vechi pentru păcatele lui, deznădejdea și neputința sa, trăirea lui în întuneric după ce Adam și Eva au căzut în păcat, iar psalmul 142 ne amintește de Judecata de Apoi.

Din acest motiv, când Utrenia este săvârșită seara în timpul Privegherii, în mănăstiri se sting luminile din biserică, în afară de lumina de la analog de unde cântărețul sau călugărul citește psalmii rar și cu înțeles duhovnicesc.

Psalmul 102 semnifică, însă, bucurie și binecuvântare, speranță și încrederea omului în mântuirea făgăduită.

Biserica acordă o importanță deosebită acestor psalmi deoarece prin textul lor aduc slavă, mărire și mulțumire lui Dumnezeu, exprimă diferite stări sufletești: pocăința profundă, recunoștință, mulțumire și speranță, încredințare în ajutorul Domnului, dar îl fac pe credincios să își amintească totodată și de Judecata de Apoi și de mântuire.

Sfinții Părinți afirmă faptul că atâta timp cât durează citirea celor șase psalmi, atâta vreme va dura Judecata acestei lumi, arătând sensul eshatologic profund al pocăinței.

Marian DUMITRU
Sursa: *doxologia.ro*

Orbul vindecat mărturisește dumnezeirea lui Hristos

(continuare din pagina 1)

Iar acesta s-a dovedit mai ascultător și mai credincios decât unii care aveau vedere fizică, dar nu aveau și vedere duhovnicească. Orbul din naștere nu a întrebat: cine mă va duce acolo dacă eu nu văd?; el nu a întrebat: de ce trebuie să merg la scaldătoarea Siloamului?; el nu a arătat nici o ezitare, ci a făcut ce i s-a cerut, adică a mers îndată acolo unde a fost trimis. Nu știm cum a ajuns el acolo, cine l-a ajutat, părinții lui ori vreun apropiat sau, mai degrabă, a mers până la scaldătoare și a găsit-o, prin însăși puterea cuvântului Mântuitorului. Al doilea motiv pentru care Mântuitorul l-a trimis pe cel orb la scaldătoarea Siloamului este **ca să vadă cât mai multă lume că el a mers la scaldătoarea Siloamului în timp ce era orb**. Ochii lui, fiind acum acoperiți cu tină, atrăgeau și mai mult atenția mulțimii că este un nevăzător, dar după ce s-a spălat, împlinind cu multă smerenie și multă credință ceea ce Iisus i-a poruncit, orbul din naștere s-a vindecat, a devenit văzător, iar multă lume care l-a văzut, l-a recunoscut. **Deci orbul a fost trimis de Hristos la scaldătoarea Siloamului, care înseamnă trimis, pentru a deveni apoi un trimis sau misionar-mărturisitor al lui Hristos printre iudei**. Vedem aici lucrarea minunată și pedagogia sfântă a Mântuitorului Iisus Hristos Care folosește chiar oameni infirmi sau bolnavi ca să-l mărturisească dumnezeirea Lui, în timp ce unii oameni sănătoși care se cred desăvârșiți se

împotrivesc Lui sau refuză să recunoască prezența și lucrarea lui Dumnezeu în El. [...]

Orbul, misionarul ascultător și credincios al lui Iisus

Evangelhia de astăzi ne prezintă pe larg convorbirea dintre Mântuitorul Iisus Hristos cu acest orb și apoi convorbirea dintre orb și fariseii cărturari care, fiind invidioși pe Iisus, s-au mâniat pe orbul vindecat. În cele din urmă vedem cum acest orb din naștere vindecat de Iisus Hristos devine mărturisitor al puterii Lui vindecătoare, atât de insistent, încât încearcă să-i lămurească pe farisei despre puterea dumnezeiască a lui Iisus, zicând că *dacă Iisus nu ar fi de la Dumnezeu, El nu ar putea face minuni*" (cf. Ioan 9, 33), deoarece dacă Iisus ar fi un om păcătos, Dumnezeu nu L-ar asculta. El le mai spune: "Voi nu știți de unde este El" (Ioan 9, 30), adică de unde vine puterea Lui făcătoare de minuni. Prin urmare, dacă Iisus n-ar fi trimis de la Dumnezeu, n-ar fi putut face această minune. Văzând fariseii că orbul devine mărturisitor al lui Hristos și posibil ucenic al Lui, l-au ocărât și l-au dat afară din sinagogă. Însă, după ce acesta a fost ocărât și exclus din sinagogă pentru că devenise mărturisitor al puterii Lui dumnezeiești vindecătoare, Iisus l-a întâlnit pe cel ce l-a vindecat și i-a zis: "Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? Iar el a întrebat: cine este ca să cred în El? Mântuitorul i-a răspuns: Cel pe care îl vezi în fața ta. Iar orbul a mărturisit și a zis: Cred. Și s-a închinat Lui" (cf. Ioan 9, 35-38). Așadar, de la

mărturisirea puterii dumnezeiești vindecătoare a lui Iisus, omul vindecat de orbire trupească ajunge la mărturisirea dumnezeirii Lui, întrucât crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu și l se închină Lui.

Orbirea spirituală ca incapacitate a unor oameni de-a recunoaște în minunile lui Iisus Hristos prezența dumnezeirii Lui, de-a crede în El și a-L mărturisi ca fiind Mântuitor al omenirii, Care vindecă natura umană de păcat, boală și moarte, se manifestă și astăzi în multe forme: ateism sau ostilitate față de religie, nihilism sau indiferență față de valorile credinței, secularizare sau diminuare a vieții spirituale, până la uitarea de Dumnezeu și de Biserică. Însă, adesea, oamenii care au trecut prin suferință și au cunoscut ajutorul lui Dumnezeu, ca vindecare și eliberare, sporesc în credință ca vedere spirituală a prezenței și lucrării lui Dumnezeu în viața omului. Desigur, este mult mai bine să ne întărim în credință fără suferință, prin rugăciune și fapte bune ca răspuns al nostru la iubirea lui Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul, Care ne dăruiește viață și sănătate, ajutor și înțelepciune de-a trăi în comuniunea familiei și a societății.

În concluzie, Evangelhia de astăzi ne arată cum un orb din naștere a devenit văzător și mărturisitor credincios al lui Hristos, iar unii dintre cărturarii farisei care vedeau trupește au rămas în orbirea lor spirituală refuzând să creadă că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Prin urmare, vedem că Dumnezeu poate face dintr-un om infirm un dascăl, un misionar, un trimis al Său în lume. *Vedem cât de mare este iubirea lui Dumnezeu și cât de mare este lucrarea harului lui Dumnezeu în oameni*. [...] Ne închinăm Lui, spre slava Preasfintei Treimi și spre mântuirea noastră. Amin!